

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1992 r.

Nr 32

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

136	— Ministra Finansów z dnia 26 marca 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnego nadzoru podatkowego oraz zasad i trybu wykonywania tego nadzoru	485
137	— Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1992 r. w sprawie podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą	485
138	— Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1992 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych	487
139	— Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1992 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	488
140	— Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 1992 r. w sprawie stawek podatku obrotowego od towarów sprowadzanych lub nadsyłanych z zagranicy oraz zwolnień od tego podatku	489
141	— Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie stawek podatku obrotowego od osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, ulg, zwolnień i trybu płatności tego podatku	503
142	— Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie stawek podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz ulg i zwolnień od tego podatku	510

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 marca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnego nadzoru podatkowego oraz zasad i trybu wykonywania tego nadzoru.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) oraz w związku z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 100, poz. 442 i z 1992 r. Nr 21, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1982 r. w sprawie szczególnego nadzoru podatkowego oraz zasad i trybu wykonywania tego nadzoru (Dz. U. Nr 9, poz. 68 i z 1991 r. Nr 112, poz. 488) użyte w różnych przypadkach wyrazy „izba skarbowa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „urząd kontroli skarbowej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *A. Olechowski*

137

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 kwietnia 1992 r.

w sprawie podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 2, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45,

poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz.

198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje tryb opodatkowania podatkiem dochodowym niektórych rodzajów dochodów osiągniętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby fizyczne i osoby prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, zwane dalej „osobami zagranicznymi”.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) jeśli umowa międzynarodowa w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej,
- 2) do dochodów osób zagranicznych z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości.

§ 2. 1. Podatek dochodowy od osób zagranicznych pobiera się w formie ryczałtu:

- 1) od przychodów z tytułu należnych opłat za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej, z wyjątkiem ładunków i pasażerów tranzytowych — w wysokości 10% tych przychodów,
- 2) od przychodów uzyskanych w Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej — w wysokości 10% tych przychodów,
- 3) od przychodów uzyskanych z działalności widowiskowej, rozrywkowej lub sportowej, wykonywanej przez przedsiębiorstwa zagraniczne, a organizowanej przez polskie przedsiębiorstwa imprez artystycznych, rozrywkowych lub sportowych — w wysokości 20% należnych opłat za świadczone usługi,
- 4) od przychodów z tytułu odsetek od pożyczek — w wysokości 20% tych przychodów.

2. Zwalnia się od podatku dochody uzyskane ze źródeł przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli podlegają one w obcym państwie podatkowi tego samego rodzaju i państwo to postępuje według zasad wzajemności co do opodatkowania takich samych dochodów osiągniętych w tym państwie przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. 1. Do poboru podatku dochodowego w formie ryczałtu od przychodów określonych w § 2 ust. 1 obowiązane są jako płatnicy osoby prawne, jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne będące podmiotami gospodarczymi, wypłacające należności z tytułów wymienionych w § 2 ust. 1, przy każdej wypłacie należności.

2. Płatnicy przekazują pobrany podatek do kasy lub na rachunek bankowy urzędu skarbowego, zgodnie z właściwością miejscową ustaloną w odrębnych przepisach, w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, składając równocześnie wykazy zawierające dane określające tożsamość podatnika, tytuł i kwotę wypłaconej należności oraz kwotę pobranego podatku.

3. Jeżeli przychody, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, uzyskiwane są od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiąz-

zane przed wyjściem statku z portu polskiego przesłać urzędowi skarbowemu właściwemu według siedziby Morskiej Agencji deklarację o wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim i wpłacić na rachunek tego urzędu należny podatek. Odpis deklaracji oraz dowód wpłaty podatku zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej obowiązane jest przekazać właściwej miejscowo morskiej agencji. Jeżeli jednak przed wyjściem statku z portu polskiego nie jest możliwe ustalenie wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów, zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane wpłacić zaliczkę na podatek od przewidywanego przychodu, a następnie w ciągu 60 dni od dnia wyjścia z portu, za pośrednictwem tej agencji, przekazać ostateczne dane o wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów oraz wpłacić różnicę między kwotą należnego podatku a kwotą wpłaconej zaliczki.

§ 4. 1. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) lub w art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86) albo gdy ustalenie dochodu na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych nie jest możliwe, dochód ustala się w drodze oszacowania z zastosowaniem wskaźnika zysku w stosunku do przychodu w wysokości:

- 1) 5% — z działalności w zakresie handlu zagranicznego,
- 2) 10% — z działalności budowlanej lub montażowej,
- 3) 60% — z prowizji,
- 4) 20% — z pozostałej działalności.

2. Jeżeli osoba zagraniczna udowodni, że wynikający z ksiąg rachunkowych udział zysku w przychodzie z jej działalności zarobkowej za granicą i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niższy od ustalonego na zasadach określonych w ust. 1, dochód ustala się przyjmując ten udział, nie niższy jednak niż:

- 1) 3% — z działalności w zakresie handlu zagranicznego,
- 2) 6% — z działalności budowlanej lub montażowej,
- 3) 40% — z prowizji,
- 4) 12% — z pozostałej działalności.

3. Za działalność w zakresie handlu zagranicznego, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykonywaną przez osoby zagraniczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się sprzedaż towarów polskim odbiorcom bez względu na miejsce zawarcia kontraktu, jeżeli osoby te mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwo działające na podstawie zezwolenia udzielonego przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą lub innego właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie zasad opodatkowania niektórych zagranicznych osób fizycznych i prawnych (Dz. U. Nr 6, poz. 46, z 1985 r. Nr 38, poz. 182, z 1987 r. Nr 26, poz. 147 i z 1990 r. Nr 60, poz. 348).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Zdrzałka*